

Fiatalszegedi költők verseit adjuk közre, a költészet napja alkalmából. Fiatalokét, akik közül némelyiknek ez az első találkozása a nyomdafestékekkel, tehát megjelenésük avatásszámba megy; de olyanokét is, akiknek verseivel már folyóiratokban, antológiákban is találkozhatott az olvasó. Közös ismertetőjelük, hogy fiatalok, huszonévesek, hogy egyetemisták még, vagy éppen csak hogy kiléptek a főiskola kapuján. S hogy jelenlétük bizonyosság: ismét együtt egy raj, ifjú költőkből, akiknek röptére biztatással, szeretettel figyelhetünk. Április 11-e, József Attila születésnapja alkalmából indítjuk útjukra őket.

Baka István

ELMENT A GYERMEK

Mozdulataimból, szememből
elment a gyermek, aki voltam,
rácokba gyűr a fodrozó víz,
árnyam sötétlik rajta holtan.

Elment, mint rongyaikban ágva
a hómunkások márciusban,
kerekek cipője messzi csillog
a szőke, süppedő homokban.

A kirakatnál meg nem állít
kilest, mit kapok jövőre,
megkaptam már a szebb jövőt
s amit nem loptak el belőle.

A kis grámoltalan, kisírta,
hogy férfiként legyek szabad,
hát könny nélkül maradj magadra
te rozsdát síró vasdarab!

Lucskai János

LASSÚ ÉNEK

a rózsaláng lassú ének
az ének béke béke
miféle hallgatás
miféle csend
a fűpengék között
a fák között
a fák fölött
a fényő gyökerében

a gyökérben lassú ének
énekben a békecsend
békecsendben a sok sóhaj
sok sóhajban nagy kiáltás
kiáltásban háború van
a háború haragvó szem
tűzes szemben rózsaláng van
rózsalángban lassú ének

DM magazin

FORGATÁS NATÚRBAN

— Figyelem! Figyelem! — kiáltja a rendező. — Mindenki a helyére! Rögtön kezdjük a forgatást. Szórják csak bátran azt a homokot, ne sajnálják! Ott balra még teljesen látszik a hó. Ide strandot kell varázsolni, emberek, és nem téli tájat. Azokat a leveleket rakják már szét ott azokon a gallyakon szaporán! Figyelem! Kamera! Áállj, állj, állj!

Színészek a képmezőbe! Kérem, heverjenek le, napozni! Ejnye, ott!... Ne a pléd alá fekdjön kérem, hanem a plédre. Figyelem! Kamera! Egyes kamera! Mozogjon már, az istenért, így is késünk a forgatással! Figyelem! Jaj, kérem, így igazán csak az időt és a nyersanyagot pazaroljuk! Lihegjünk, kérem, lihegjünk, hiszen perzselő, júniusi forróság van! Már persze a forgatókönyv szerint, ugyebár... Rendőr elvtársak, legyenek szívesek arrább terelni onnan azokat a bundába öltöztött bábákodókat! Köszönöm! Figyelem! Kamera! In... Áállj! Maguk mit reszketnek ott annyira! Feküdjenek nyugodtan! Kamera! Csapó! Kezdjük a nyitójelenetet! Fröcsköljék csak magukra, meg egymásra a vizet, és nevéssenek nagyon vidáman! Még vidámabban! Élénkebben hulljanak azok a vízcseppek, kérem, mert még megfagnak a levegőben, és jégeső esik magukra a végén! Áállj, állj! Hiszen színes filmet készítenék kérem, és maguk meg úgy megvannak kékülve, hogy... Ez így nem lesz jó! Maszkmester, esináljon már velük valamit! Fesse őket még pirosabbra!... Rendben van, akkor tartunk egy kis szünetet. Be lehet takarózni a plédekkel. Ott a háttérben az a színész miért nem áll fel? Oda-fagyott! Még ilyet! Segítsenek neki, és dörzsöljék le jó erősen hóval. De ne homokkal dörzsöljék hát, hanem hóval!... Na, gyerünk, gyerünk, mozogjunk, folytassuk a forgatást!... Halló, ott a parton! Igen, igen, ott, ott! Tüntessék el onnan azt a jégtömböt! Még arrább, még arrább! Jól van! Nagy totál következik.

Mi van már azzal a fagyosszenttel ott? Rendben van? Figyelem! Kamera! Indíts! Egy más után fényképezze a homokot, a bábukat, a labdát!... Álljunk meg! Az ott nem labda, hanem az a súlygolyó, amivel betördelték a jeget. Az igazi strandlabda ott van, ni! Vigyék el onnan azt a golyóbist. Kamera! Tessék! Áállj! Meg kell várnunk, amíg elhalad ott az a jégtörő hajó... Na... Figyelem! Színészek a helyükre! Kamera! Tessék a vizet venni, nagy totálban! Menjenek ott közelebb a parthoz, s ne kapkodják folyton a lábukat, mintha parázson lépkednének, ne topogjanak!... Maguk most strandon vannak, kérem, és nem tánemu-latságban!... Tessék, most menjenek a vízbe! Menjenek bele! Mélyebbre! Még mélyebbre! Mit félnek attól a víztől?! Áállj!

Mára befejeztük, fel lehet öltözni! Hogy milyen istenverte tél ez!... Egy tízperces kánikulai jelenetet sem tud nyugodtan leforgatni az ember!...

J. OSENKA

Eklektika: az iskolákban, művészettörténeti könyvekből és lexikonokból szerzett tudás alapján sok rosszat lehet elmondani róla. Hiszen az eklektizmusra jellemző: a mű belső egységének hiánya, az egymáshoz nem illő egységek, elemek kiválogatása, az utánzás, egyszerre sok stílus imitálása, a hazug reprezentáció... és így tovább. Ezt mondják a könyvek, és erről vall szemünk, tapasztalatunk is. Am a sétány mellett, a színháztól a hídig húzódó házior, vagy a Klauzál tér környéke mégis kedves minden szegedi szemnek. Pedig ez is eklektika. És mégis, alighanem az erre járó idegent is megkapja e házak varázsa. Mert az össze nem illő elemek mégis valamiféle a szemnek kellemes rendbe szer-

veződnek, ritmust alkotnak a házak sorában, kedvesen játszanak a napsütés fényével és önnön árnyékukkal. Szépek ezek a házak. Hangulatos az egész ritmusa, a részletek bája. Kedvesek a szemnek. De Szávay István fényképezőgé-pének objektívje talán még többet észrevesz, mint az arra járó ember szeme. Részleteket, kapcsolatokat, számtalan apró, szép megoldást. Talán érdemes mégis alaposabban meg-nézni a számtalanszor látott házakat. Sok újat fedezhetünk fel rajtuk.

EZ MEG AZ

Az égő tenger

Alkonyodott. A távolban, ameddig a szem ellátott, hideg fényű lidérelángok lebegtek. A tenger „égett”, füst nélkül, a furcsa, táncoló fény összefolyt a látóhatárral. A napsugaraknak sem volt erejük keresztülszúrni ezen a lángon.

A jelenséget a Kaspi-tengeren Lenkoranyból Asztarba tartó hajó utasai figyelhették meg. A „tűz” magyarázatul parányi tengeri élőlények szolgálnak. Megfelelő légköri viszonyok mellett foszforeszkálni kezdenek: fényük azt a látszatot kelti, hogy a tenger ég. A ritka természeti jelenség csak a Kaspi-tenger déli részén fordul elő.

Bibliai paradicsom

A bibliai legenda szerint Ádám és Éva kertjében, a Paradicsomban, a világ mindenféle növénye megtermett. A lengyelországi Zgince faluban József Kuc hosszú esztendő óta tartó szorgos munkával ilyen bibliai paradicsomot hozott létre. A világ legkülönbözőbb tájairól származó, több mint száz akklimatizált fa és cserje él ebben a kis lengyel falusi kertben: braziliai fenyőket, kínai nyárfákat és borókafenyőket szerzett be József Kuc, de összegyűjtötte az Amazonas partján, Floridában, Ausztráliában, Szibériában és Afrikában honos ritka növényfajtaikat is. A gondosan ápolt, ritka szép kert a környék látványosságja.

